

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Ragvel.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

locavi, (ut tu scias) qui omnes ante ejus congressum mortui sunt. Verum ede & bibe, & istam rem omitte. *Tob.* Nihil agis: neque cibum ego, neque potionem capiam, quin tu eam mihi in matrimonium concesseris. *Rag.* Postquam ita infixum in animo habes, obtineto sane. Et quia consanguinei estis, ego jam nunc eam tibi in matrimonium trado, ex instituto Mosaico & Israelitico. Huc ades Sara, accipe hanc Tobias. Jova Deus cœlestis vos hac nocte custodiat incolumes, suaque in vos clementia utatur.

SENTENTIA.

Piorum opera sunt autore & duce Deo, Pii voluptatibus etiam licitis imperant, non serviunt. Pii fugant dæmonia. In pios potestatem non habet dæmon.

RAGVEL. Tob. 10.

ARGUMENTVM.

Tobias Ragueli socero suo valedicit, secum abducens illius filiam Saram, uxorem suam.

Tobias, Raguel.

Mi socer, Raguel, tu a me postulasti, ut manerem apud te dies quatuordecim, & cum filia tua uxore mea Sara suaviter viverem: id quod tibi concessi. Nunc finita est dies: itaque peto abs te, ut me dimittas. ^{a)} Mei enim parentes

L 5

^{a)} Pii nati de parentibus solliciti sunt.

rentes ambo dies numerant, neque putant hoc loco rem esse. *Rag.* Dolco, me tam parvum spatium a te petiisse. Sed nihil obstat, quo minus id fiat longius. Mane apud me diutius: ego mittam ad tuum patrem nuncium, qui ei totum negotium renunciat, ne sit de te sollicitus. *Tob.* Quæso te, noli me remorari: cupio omnino ad parentes reverti. *Rag.* ^{b)} Quando urges, non remorabor invitum. En trado tibi meam filiam Saram, nec non dimidium facultatum mearum. Ite feliciter. Deus Jova, Deus majorum nostrorum vos fecundet, mihi que ex vobis liberos ^{c)} mares ostendat, qui Jovæ legi dent operam. Agite, deosculari vos volo. Vide mea filia, ut tuum focerum, & focrum (qui nunc tui parentes sunt) habeas in magno honore: maritum diligas: familiam regas, domum gubernes: & te ipsam præstes inculpatam: & cum bona pace profecta efficias, ut bonam de te famam viventes adhuc læti hilaresque accipiamus. En tu *Tobia* fili, vale: Jova te Deus cœlestis salvum perducatur, mihi que ex te & filia mea Sara liberos Jovæ studiosos, eique probatos ostendat, antequam moriar. Ecce Saram filiam meam in potestate tua: noli eam unquam male tractare. Ite sane incolumes. *S.* Valet, parentes charissimi! Valet, cognati & amici omnes! *T.* Ago Jovæ gratias,

b) Cupientem discedere hospitem remorari non oportet.

c) Mares fœminis suo modo præstantiores sunt.

qui me lætum reddiderit, & tot beneficiis tam mirifice affecerit.

SENTENTIA.

Uxoris est sequi virum, & propter eum parentes patriamque relinquere. Est enim matrimonij conjunctio arctior, quam naturæ.

TOBÆVS. Tob. II.

ARGVMENTVM.

Tobias ex Media reversus, venit ad parentes, & felle piscis oculos patris sanat a cœcitate: qua de re pater Deo gratias agit.

Raphael, Tobias, Anna, Tobæus.

Frater, tu scis, quam sollicitum reliqueris utrumque parentem. Quapropter antecedamus ego & tu, uxore una cum famulis, reliquoque nostro comitatu subsequente. *Tobias.* Bone mones. *Raph.* Præpara fel piscis. *An.* Atat, o mi vir! adventat meus Tobias, cum comite, curro ei obviam. *Raph.* Tui patris, quem video esse cæcum, oculi felle isto aperientur atque sanabuntur. Itaque cum ad eum accesseris, illinito ejus oculos isto felle: tum ille fellis mordacitatem sentiens, sibi oculos fricabit, atque ita dejecta albugine, & cœlum & te lætus videbit. *An.* O gnate, jam mortem non deprecor, postquam tuum conspectum cernere licuit. *Tobias.* Salve mea mater. Sed accedit huc pater. Hei mihi collapsus est: accur.